

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

19. ned.m.l. in Veliki Šmaren 8.in15.8.2021 Leto XIX., 31 (1031)

Tisti čas so Judje godrnjali nad Jezusom, ker je rekel: »Jaz sem kruh, ki je prišel iz nebes.« in so govorili: »Ali ni to Jezus, Jožefov sin? Njegovega očeta in mater poznamo. Kako more zdaj govoriti: »Iz nebes sem prišel.«« Jezus je odgovoril in jim dejal: »Ne godrnjajte med seboj! Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal, in jaz ga bom obúdil poslednji dan.«

(Jn 6,41–44)

Marija pa je rekla: »Moja duša povelečuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju. Kajti ozrl se je na nizkost svoje dekle. Glej, blagrovale me bodo odslej vsi rodovi. Kajti velike reči mi je storil On, ki je mogočen in je njegovo ime sveto. Od roda do roda traja njegovo usmiljenje tistim, ki mu v strahu služijo. Moč je pokazal s svojo roko, razkropil je tiste, ki so napuhjenih misli.

(Lk 1,46–51)

»VSTANI IN JEJ, SICER BO POT ZATE PREDOLGA«

Ena najbolj žalostnih stvari za duhovnika je, da ljudje, ki prihajajo v cerkev, ne čutijo potrebe po obhajilu in ga morda prejmejo le enkrat na leto. Kar vsem nam je prišlo v kri, da Jezusovih besed ne jemljemo zares in tudi ne njegovega povabila: »Vzemite in jejte od tega vsi: to je moje telo, ki se daje za vas!« Ampak Jezusovo povabilo je mišljeno čisto zares! Velja vselej.

Pa bo kdo dejal: sv. Pavel nas svari, naj obhajila ne prejemamo ne vredno, duhovno nepripravljeni, z grehom v duši. Gotovo je treba skrbno preiskati svojo dušo, če ni preveč zanemarjena in mračna, in jo očistiti v zakramentu svete spovedi. Vendar če nam vest ne očita težkega (smrtnega) greha, kar je nekaj zelo hudega, lahko pristopimo k obhajilu. Prej tako iskreno povemo Jezusu: »Gospod, nisem vreden, da prideš k meni, ampak reci le besedo in ozdravljena bo moja duša.«

Naloga preroka Elija, ki smo ga srečali v današnjem prvem berilu, je bila težka: z določno besedo in zglednim življenjem je moral svojim trdnosrčnim rojakom pričevati, kako morajo živeti, da bodo zvesti zavezi, ki so jo njihovi očetje sklenili z Bogom. Pa ga niso ubogali, še norčevali so se iz njega ter živeli še naprej brezbožno. Nič čudnega torej, da se je prerok utrudil telesno, še bolj pa duševno in prosil Boga, naj ga vzame k sebi. Bog pa je poslal svojega angela, ki je preroku dvakrat prinesel hrane, da se okreпча za nalogo, ki ga čaka. V moči te hrane je Elija spet šel na pot ter hodil štirideset dni do Božje gore Horeb.

Naloga slehernega izmed nas je podobna nalogi preroka Elija: pred soljudmi, v družinah, na delovnem mestu, v šoli in v javnosti moramo z življenjem in besedo pričevati za živega Boga. Prav nič čudnega ni, če se utrudimo. Bolj čudno bi bilo, če kljub utrujenosti ne bi prišli k Njemu, da nas ponovno okreпча.

Po: S. Čuk, Misli srca

Svete maše:

19. NEDELJA MED LETOM 8.8. Sv. Dominik, duhovnik	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> Juršče	8,30 Češčenje SRT 9h +i Fatur in Potrata, Trnje 108 10,30 Za vse župljane obeh župnij 12h +Hieronim in Kristina Žužek, Juršče 62, obletna
Ponedeljek 9.8. Sv. Edith Stein, mučen.	Palčje	20h +Ivan Česnik, Palčje 49, obletna
Torek 10.8. Sv. Lovrenc, diak. mučen.	<i>Brdo</i> Klenik	<i>18h +Stane Valenčič, Ratečevo Brdo 12</i> 20h +Agata Požar, Klenik 11, obletna
Četrtek 12.8. Sv. Ivana Šantalska	Juršče <i>Zagorje</i>	19h +Miroslav Žužek, Juršče 92, obletna 20h <i>Molitvena ura za duhovne poklice</i>
Petek 13.8. Sv. Poncian in Hipolit	<i>Zagorje</i>	20h + <i>Franc Kljun, Zagorje 48, obletna</i>
Sobota 14.8. Sv. Maksimilijan Kolbe	<i>Zagorje</i>	19,30 <i>Spoved</i> 20h + <i>Stane in vsi +i Tomšič, Drskovče 21, obletna</i>
NEDELJA MARIJINO VNEBOVZETJE 15.8.	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> Juršče	8,30 Češčenje SRT 9h V č. Mar. vnebovzetju za duhovne poklice, N.N. 10,30 V č. Mar. vnebovzet. za vse župljane obeh župnij 12h +Anton Celarc, Juršče 37, obletna
Ponedeljek 16.8. Sv. Rok, romar, spok.	Palčje	20h +Janez in Karolina Kovačič, Palčje 48, obletna
Torek 17.8. Sv. Evzebij, papež, muč.	Klenik	20h +Štefanija Bergoč, Klenik 11
Sreda 18.8. Sv. Helena, cesarica	Zagorje	20h +Srečo Vadnjal, Parje 25, dar. Zagorje 18
Četrtek 19.8. Sv. Janez Eudes, duh.	Juršče <i>Zagorje</i>	19h +Leopolda Zadel, Juršče 14, 1. obletnica 20h <i>Molitvena ura za duhovne poklice</i>
Petek 20.8. Sv. Bernard, opat	<i>Zagorje</i>	20h +Anton Štavar, Zagorje 36, obletna
Sobota 21.8. Sv. Pij X., papež	<i>Zagorje</i>	19,30 <i>Spoved</i> 20h +Maks in Frančiška Fatur in vsi +i Petrovi, Z. 21, obl.
21. NEDELJA MED LETOM 22.8. Devica Marija Kraljica	Trnje Trnje Zagorje Zagorje	8,30 Češčenje SRT 9h +Pavla Penko, Parje 20, dar. Trnje 4, obletna 10,30 V čast sv. Heleni za vse župljane obeh župnij 17h Za bolnike in starejše, dar. župnijska Karitas

- **SV. EDITH STEIN**, mučenka iz Auschwitza in sozavetnica Evrope goduje jutri 9. avgusta. Priporočajmo se ji, da ne bi bil nihče v Evropi preganjan zaradi narodne pripadnosti, svoje vere ali prepričanja. Naj izprosi pri Bogu, da bi se Evropejci zavedali svojih krščanskih korenin.

- **MARIJINO VNEBOVZETJE – VELIKI ŠMAREN** je največji Marijin praznik. Praznujemo ga prihodnjo nedeljo, 15. avgusta. Leta 1992 smo se Mariji kot narod posvetili in izročili v njeno mogočno varstvo. To posvetitev obnavljamo vsako leto in jo bomo tudi letos. Varuje naj nas duhovnih stranpoti in telesnih nesreč.

- **SV. ROK, zavetnik zoper kužne bolezni**, goduje naslednji dan, 16.8. Še posebej v sedanji pandemiji covida-19 se mu priporočajmo, naj nam s svojo priprošnjo pri Bogu izprosi pomoč, da se bomo obvarovali te nevarne bolezni – tudi s pomočjo cepiva, ki smo si ga z molitvijo izprosili in nam je sedaj na razpolago.

- **SV. HELENA, zavetnica Zagorske župnije**, goduje v sredo, 18. avgusta. Vabim vse župljane, da jo pridete počastiti in se ji priporočiti na sam njen god in pa na naslednjo nedeljo, 22. avgusta, ko bomo slovesneje obhajali njen praznik.

- **SREČANJE BOLNIKOV IN STAREJŠIH ŽUPLJANOV zagorske župnije** bo v nedeljo, 22. avg. ob 17h s sv. mašo. Pol ure pred njo in med njo bo priložnost za sv. spoved. Med sv. mašo boste bolniki in ostareli lahko prejeli tudi zakrament bolniškega maziljenja. Domače ali sosede ali prijatelje prosim, da jim omogočite udeležbo. Lepo vabljeni

- **OKLICI v Trnju:** Kapelj David – Prah Nina.

»GLEJ, ODSLEJ ME BODO BLAGROVALI VSI RODOVI«

Človek, ki bi samemu sebi napovedal slavno prihodnost, bi se pred ljudmi osmešil. Kdo bi ga jemal resno, posebno če bi bil mlad in preprostega rodu. Še manj je verjetno, da bi kdo takšno napoved zapisal v neko knjigo, ki bi se ohranila ter brala stoletja. Najmanj pa je verjetno, da bi se takšna napoved o slavni prihodnosti uresničila. Takega primera zgodovina ne pozna.

In vendar ga pozna. Marija, preprosta mladenka, skoraj še deklica, živeča v komaj znatem naselju nekje na koncu rimskega cesarstva. Beremo, kako je o sebi že sama napovedala, da jo bodo blagrovali vsi rodovi. Takole nam namreč danes evangelist Luka pripoveduje o njenem vzkliku ob srečanju z Elizabeto: »Moja duša poveličuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku, kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice. Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi« (prim. Lk 1,46–48).

Našel se je torej nekdo, ki je to njeno napoved zapisal v neko knjigo. Ta knjiga je postala

ena najbolj branih knjig, skozi stoletja je šla iz rok v roke, prevajali so jo v stotine jezikov, prišla je tudi do nas. Dekletova napoved se je uresničila. Ni žene, katere ime bi se na svetu tolikokrat izgovorilo in blagrovalo, ki bi bilo o njej napisanih toliko knjig, ki bi bila tolikokrat in na tako različne načine upodobljena, v toliko pesmih opevana, ki bi bilo njej v čast zgrajenih toliko svetišč ...

Kaj je na njej velikega? Na njej sami nič. Njena veličina je od drugod: Velike reči mi je storil On, ki je mogočen in njegovo ime je sveto, je priznala obenem s preroštvom, da bo blagrovana.

Zato se z drzno napovedjo, da jo bodo blagrovali vsi rodovi, ni osmešila. Še posebej na današnji praznik se toliko bolj zatekamo k njej v molitvah, v zahvalah, v priprošnjah ..., da nam od zgoraj izprosi blagoslov.

Po: Beseda da besedo

MOLITEV

Dobri Bog! Tudi mi smo večkrat podobni Eliju. Trudimo se biti zgledni, pričevati, vzpodbujati k nauku, ki si nam ga ti zapustil, a grobe besede, celo dejanja okolice nas velikokrat stisnejo ob tla. Obupamo. Radi bi se vdali. Ne zmoremo več. Daj nam

moči, daj da bomo v sveti hostiji, v kateri se nam podarjaš, dobili tisto potrebno hrano, ki nas bo znova vzdignila, ki nam bo dala zagona za nov korak. Naj nikoli ne obupamo in vselej najdemo vzpodbudo v tebi, ki si Življenje. Amen.

Po: AK

12. avgust INOCENC XI.

Bil je najpomembnejši papež 17. stoletja. Preden je postal papež, se je imenoval Benedetto Odescalchi in luč sveta je ugledal 19. maja 1611 v severnoitalijanskem mestu Como. Mikal ga je vojaški stan, a si je izbral študij prava, ki ga je končal v Neaplju z doktoratom, potem pa se je nenadno odločil za duhovniški poklic. Živel je zgledno, bil je pošten in preprost, odlikoval se je v dobroti. Ko mu je bilo komaj štiriintrideset let, je že postal kardinal. Ko je francoski kralj Ludvik XIV. hotel papeža vpreči v voz svoje absolutistične politike, je bil kardinal Odescalchi njegov odločen nasprotnik. Kralj mu je to zameril. Ko bi naj leta 1670 postal papež, ga je Francija odklonila. V novem konklavu leta 1676 je bilo treba čakati dva meseca, da je Ludvik XIV. njegovi izvolitvi nehal nasprotovati. Kot papež pa se je nato zapisal v zgodovino po tem, da je obsodil zmotne nazore kvietizma, nazora, da je prava krščanska popolnost v popolnem miru in pasivnosti duše, ter laksizma, moralnega nauka, po katerem je pravilno to, kar je lažje. Najhujše spore je imel s francoskim kraljem Ludvikom XVI., ki je leta 1681 vsilil štiri »galikanske člene«, ki poudarjajo, da je kralj v vseh časnih zadevah od cerkvene oblasti neodvisen, papeževa oblast pa je – celo v odločitvah učiteljske službe – na njegovem ozemlju omejena. Papež Inocent je Cerkev vodil trinajst let in si ves čas prizadeval obraniti Evropo pred turškimi vdori. Po svetniškem življenju je umrl 12. avgusta 1689.

SMEH JE POL ZDRAVJA

»Še tri minute se pečeta na tej strani, pa lahko greva jest.«

17. avgust HIJACINT

Rodil se je 1183 v Šleziji. Šolal se je v Krakovu, v Pragi in Bologni ter v Parizu. Po vrnitvi na Poljsko je bil posvečen v duhovnika in nastavili so ga za kanonika. Ko se je s še tremi škofi vračal iz Rima, so v Brežah na Koroškem ustanovili dominikanski samostan, v katerem je za predstojnika ostal Herman (ki naj bi bil njegov brat), Hijacint pa se je vrnil v Krakov. Tam mu je stric škof pomagal zgraditi samostan s cerkvijo, obenem pa ga je postavil za stolnega pridigarja. Kot pridigar je močno vplival na življenje krakovskih meščanov, ki so ga radi hodili poslušati. Tudi njegova spovednica je bila vedno oblegana. Iz Krakova je hodil na misijonska potovanja po vsej Poljski, Ukrajini, in po deželah ob Baltiku. Povsod je ustanavljal samostane, ki so bili duhovne trdnjave krščanske vere in žarišča kulture. Deloval je v času velikih preseljevanj azijskih narodov. Od napornega dela in od pomanjkanja na misijonskih potovanjih je ves izčrpan umrl na predvečer praznika Marijinega vnebovzetja leta 1257. Izdihnil je potem, ko so ga v cerkev odnesli po sveto popotnico in je ob tem molil psalm: »Gospod, v tvoje roke izročam svojo dušo.« Pokopali so ga v dominikanski cerkvi Svete Trojice v Krakovu. Upodabljajo ga v dominikanski obleki, kako v eni roki drži obhajilni kelih, v drugi pa kip Matere Božje. Ker je nekoč od mrtvih obudil dva utopljenca, ga častijo tudi kot zavetnika utopljenec.

POLJUB – »Kaj pa delaš, Henrik,« se dujuje žena. »Ob prihodu domov si poljubil našo novo gospodinjsko pomočnico!« – »Oprosti draga, nisem vedel, da je nova!«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si